

Fig. 1. Skodborg. Ydre, set fra sydøst.

E. M. 1952

SKODBORG KIRKE

FRØS HERRED

I modsætning til herredets øvrige kirker hørte Skodborg til Slesvig stift (jfr. indledningen p. 37); den var et biskoppeligt patronat og betalte et cathedricum, der efter det ældste cathedricumregister undtagelsesvis ydedes i naturalier (en fjerding smør), som antoges til 24 sk. lybsk; til dette beløb ansattes kirken også i det yngre register¹. Ved reformationen overgik patronatet formentlig til landsherren, fra 1544 hertug Hans (jfr. Aller p. 258), og efter 1580 kongen, der besatte kaldet direkte gennem tyske kancelli.

Ved genforeningen 1920 opretholdtes for så vidt kirkens gamle, administrative særstilling, som den ikke henlagdes under Ribe, men under Haderslev stift.

Kirken ligger vestligt i landsbyen, på en lille højning, der har fald mod øst, nord og vest. Kirkegården, hvis hjørner er stærkt rundede, hegnes med diger af rå og kløvet kamp, omsat i 1870'erne (kirkeforstanderprotokol) og 1880 beplantet med tjørn². Indvendig langs diget er der store linde- og ahorntræer, og uden for det indvendig jorddækkede norddige og det meget uregelmæssige vestdige er der småbække, hvorover der fører broer fra lågerne i nordvest og vest. En køreport med fodgængerlåger i øst har gotiserende støbejernsfløje

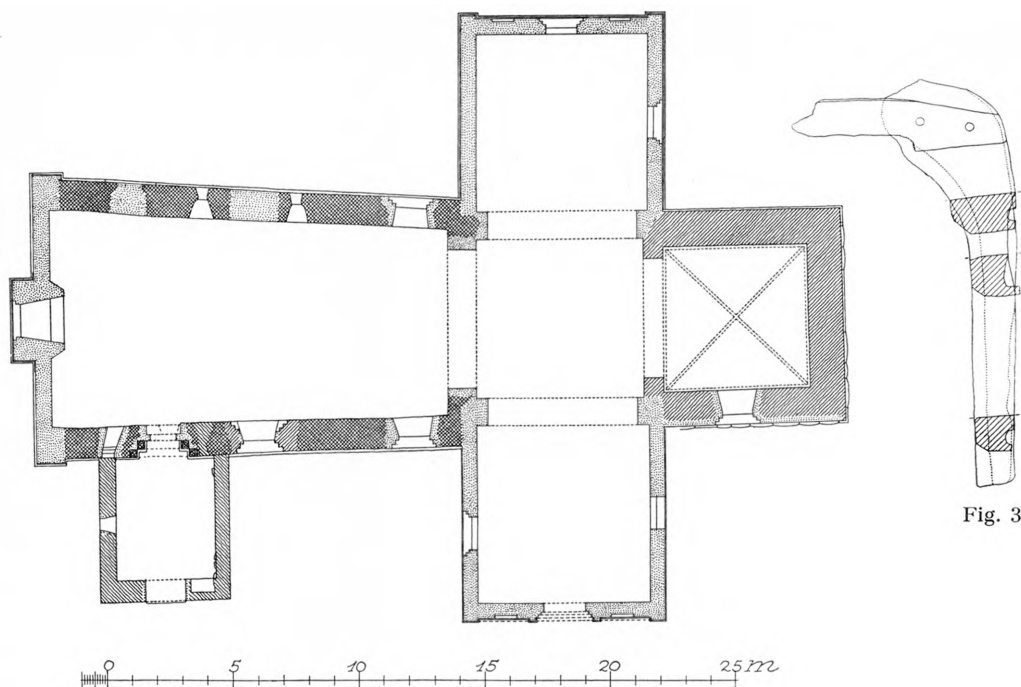

Fig. 2. Skodbore. Plan. 1:300. Målt af Erik Hansen 1952.

Fig. 3. Skodborg. Del af vinduesramme. Målt af El. M. 1952 (p. 730).

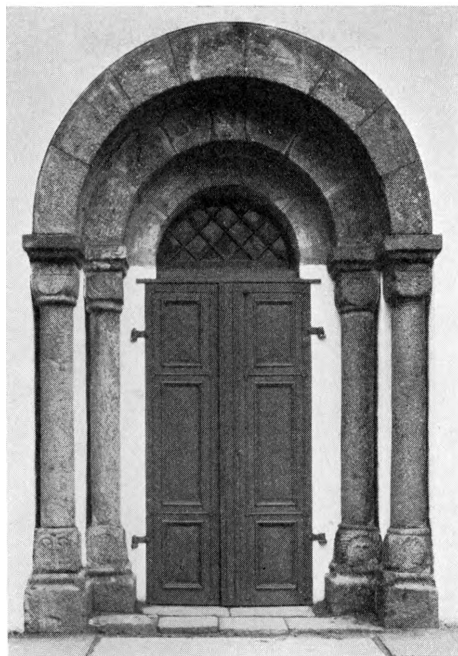
(spidsbuer og firpas) mellem granitpiller, der tidligere har været forsynet med kugler eller kors; pillerne er anskaffet 1824 (rgsk.) og lågerne en snes år senere³. En køreport med smedejernsfløje midt i syddiget er fra 1910, da annekskirkegården blev anlagt syd for landevejen². *Brudepladsen* (endnu det officielle navn) øst for kirkegården nævnes første gang i arkivalier fra 1842⁴.

En *†kirkerist* anskaffedes 1764 (rgsk.).

Fra en *†trækirke* eller anden træbygning stammer en ca. 5 cm tyk notplanke, der var genanvendt som vinduesramme (sml. fig. 3 og p. 732).

Kirken bestod tidligere af *†apsis*, *†kor* og skib, men er nu formet som et kors, hvis vestre arm udgøres af det romanske skib, mens den østre er en gotisk korforlængelse; nordre og søndre korsarm er rejst 1858—59. Foran skibets syddør er der et gotisk våbenhus, over skibets vestgavl en klokkekam og over korsskæringen en tagrytter, begge fra 1858—59; et *†klokketårn* nævnes i regnskaberne. Kirken har nogen afvigelse til syd.

Den romanske bygning, hvoraf kun skibets langmure er i behold, synes helt at have været opført af *rå kamp* med *kvadre*⁵ til sokkel, hjørner og andre enkeltheder. Fra den *†apsis* stammer adskillige, i østforlængelsen genanvendte, krumhugne sokkelkvadre, der ligesom skibets sokkel har stejl karnisprofil (p. 257, fig. 22). I den 1858—59 ombyggede vestgavl er der anvendt flere sokkel-

P. N. 1923

E. M. 1952

E. M. 1952

Fig. 4—6. Skodborg. Sydportal og detaljer af søjlebaser (p. 732). 4 viser portalen siddende i våbenhusgavlen, hvorfra den 1949 blev flyttet til sin gamle plads.

kvadre med »halvattisk« profil, som enten må stamme fra koret eller være hugget til gavlen. Fra korets hjørner stammer sikkert en del kvadre, der er genbenyttet i korforlængelsens hjørne, og i det nordre af disse er der en hjørnesokkelkvader, som må stamme fra det romanske kors nordøsthjørne, og den

angiver, at afstanden fra sidstnævnte hjørne til apsiden har været 57 cm. Skibets 115—120 cm tykke langmure, hvis højde over soklen er 5,5 m, og soklen er noget omsatte. Skibets bredde er ca. 1,2 m større i vest end i øst; der har været tre vinduer i hver mur, og heraf er der i nord bevaret to åbne, i syd eet blændet, alle med smige karme, monolitsålbænk og -overligger; indvendig synes vinduerne helt at være tildannet af ret små marksten og mørtel; de måler udvendig 110 × 52—53 cm, og deres sålbænk sidder 340 cm over soklen. En monolitoverligger fra et 63 cm bredt vindue (i koret?) ligger ved skibets sydmur. I kirken opbevares rester af en egeramme (fig. 3), udtaget af skibets vestre nordvindue; at dømme efter den pånaglede laske foroven må rammen have været samlet af to planker, hvoraf den bevarede, en ca. 5 cm tyk, genanvendt notplanke må stamme fra en træbygning (sml. p. 730).

Norddøren, der er tilmuret i ny tid, har udvendig karme og kilestensstik af kvadre; dens højde fra sokkel til buens issepunkt er ca. 210 cm. En firsojleportal (fig. 4) er ved den sidste restaurering anbragt på sin gamle plads i skibets syddør, hvorfra den var flyttet til våbenhusgavlen i 1850'erne. Murens sokkelprofil er forkrøbbet om portalens false, og på hjørnerne er der rester af små knopper, som måske har været tilhugget som hoveder. De 22—24 cm tykke monolit-søjleskafter har terningformede baser og kapitæler samt karnisprofileret abakus; et par af kapitælerne er næppe færdighuggede⁶; i den ene bases skjolde, som markeres af tovsnoninger, ses i lavt relief dels et latinsk kors, dels en figur af form som et sværdhefte (fig. 6), og på den anden, hvor skjoldene er tvillingdelt, findes et lille relief i hver arkade (fig. 5); et af kapitælerne har T-kors og lodret stav. Portalen hører til samme gruppe som Aller (p. 260) og Tyrstrup (p. 279), men den er enklere i udsmykning og tarveligere i udførelse; Skodborg-portalen har ikke tympanon som Aller, men tre rundbuede kilestensstik, idet selve karmanslaget her har sit eget bueslag (sml. Mackeprang: Portaler p. 58 ff.). — Den romanske triumfbue synes at have været i behold så sent som 1847⁷ og er måske først blevet fjernet ved restaureringen 1858—59; alle de romanske taggavle er borte.

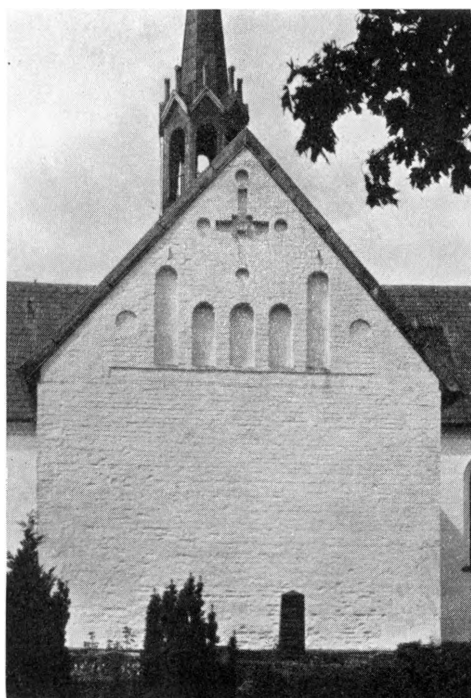
Tilføjelser og ændringer. I sengotisk tid blev apsiden erstattet med en *korforlængelse*, hvis tykke mure er opført af munkesten i munkeskifte iblandet materiale fra den romanske korgavl og apsiden; fugerne er skråt indtrykkede foroven og i venstre side. Taggavlen (fig. 7) har i fodlinien et to skifter højt, svagt fordybet blændingsbånd og derover fem rundbuede, halvsten dybe blændinger flankeret af to cirkelblændinger; de tre midterste, ens høje blændinger er betydelig lavere end sideblændingerne, og over dem har der været en ca. 10 meter bred åbning, der 1858—59 er blevet lukket med en blændingssmykket mur. Denne åbning, som nåede lige til taglinien, har på en eller anden måde stået i forbindelse med det †*klokkehus*, som flere gange omtales i regnskaberne

(sml. nedenfor). Korforlængelsen, der nu dækkes af en krydshvælving, stod indtil forrige århundredes midte med træloft og synlige (blåmalede) bjælker.

Fra gotisk tid stammer vinduerne i skibets sydmur, der dog er stærkt ændrede, idet stikkene er fornyet såvel 1858 som 1949.

Det gotiske *våbenhus* foran skibets syddør er af munkesten, men stærkt ombygget både i dette og i forrige århundrede. 1851 blev det udbedret og forhøjet (murmester Poul Christiansen)⁸, og det var muligvis ved denne lejlighed, at skibets sydportal blev flyttet til gavlen. Ved den sidste restaurering mindskedes murhøjden atter, og loftet blev ændret, således at den tilbageflyttede sydportal går fri; samtidig tilmuredes to vinduer i østmuren (fra 1851), og et vistnok oprindeligt i vest blev genåbnet. 1839⁹ og 1887² omtales henholdsvis et karrenhus og et skriftehus, der begge må være identiske med våbenhuset; 1806 indkøbtes teglsten til våbenhus og skorsten (rgsk.).

Den nuværende *tagrytter* over korsskæringen er ligesom *klokketårnet* over vestgavlen opført 1858—59, men indtil da har der over østgavlen været en *†tagrytter* eller et *†klokketårn*, hvori klokken havde sin plads. Dette fremgår ikke blot af regnskaberne og den p. 732 omtalte åbning i østgavlen, men også af en trækonstruktion i korforlængelsens østligste spærfag op mod gavlen. Denne konstruktion, der ligesom spærfaget er samtidig med korforlængelsen, må have dannet basis for anbringelsen af et klokkehus i eller uden for åbningen i gavlens øvre del. 1667 indkøbtes egebjælker og spån til klokkehuset, og samtidig anskaffedes der til »øster ende« 10 egebrædder og 18 tre-alens brædder (rgsk.); muligvis er materialerne blevet benyttet til en ændring af det tidligere arrangement, således at en del af brædderne er blevet brugt til lukke for hullet i østgavlen, mens tømmer og spån anvendtes til opførelse af en tagrytter; fra 1765 foreligger en udtalelse om, at »vor kirke tårn« trænger hårdt til reparation, og af et overslag fra samme år fremgår det klart, at det drejer sig om nyopførelse af en tagrytter med vindfløj⁸. I forbindelse med en ombygning af denne tagrytter 1816 (bygmester Christian Heinrich Herzer, Christiansfeld),

E. M. 1952

Fig. 7. Skodborg. Korets østgavl (p. 732).

oplyses det, at den stod på kirkens bjælker over alteret⁹. Herfra blev den flyttet til sin nuværende plads 1858—59.

*Restaureringen 1858—59*¹⁰. Den store ombygning, som helt ændrede kirkens karakter, gennemførtes under E. Winstrups ledelse; den omfattede foruden den nævnte tagrytter de to neoromanske korsarme på siderne af det romanske kor, der blev fuldstændig nedrevet; endvidere blev triumfbuen fjernet, skibets vestgavl helt fornyet og udstyret med en klokkekam, korforlængelsen overhævet, mens resten fik bræddeloft mellem bjælkerne, som delvis indklædtes med profilerede lister.

Tagværker. Skib og korforlængelse har middelalderlige spærfag af eg, med to hanebånd og spærstivere; korforlængelsens, som er jævngamle med murene, er yngre end skibets, men begge steder optræder både bladning og tapning; de øvrige tagværker er nye, af fyr.

Kirken, der helt præges af Winstrups restaurering, er hvidkalket ude og inde, tagene over skib og korforlængelse er af bly, over våbenhuset af tegl og over resten af skifer; korsarmene har gesims, de øvrige afsnit sugfjæl. 1949 istandsattes kirken (V. Hardie Fischer), vinduernes jernrammer erstattedes med bly, våbenhuset ændredes (sml. p. 733), og på triumfbuens plads rejstes en rundbuet arkade; gulvene af gule og sorte fliser fra forrige århundrede blev omlagt.

Vindfløj, på tagrytteren, af form som et dragehoved, hvori udstanset: 1850 Fr. R. VII, SKODRORG, må stamme fra den ældre tagrytter. En †vindfløj af kobber omtales i forbindelse med ombygning af tagrytteren 1765⁸ (sml. p. 733).

En †*solskive* anskaffedes 1806 (rgsk.).

†*Kalkmalerier*(?). 1797 blev kirken malet for 98 dlr. 46 sk., vistnok af Emanuel Rolf fra Jels, der året efter fik 5 dlr. i dusør (rgsk.).

INVENTAR

Alterbordet er en moderne bræddekonstruktion, 163 cm fra korets østvæg, med murværk som støtte for altertavlen. 1851 ønskedes det gamle alter og altertavlen flyttet to alen ud fra væggen⁴.

Nyere, rødt *alterklæde* med guld kors. 1776 var det ligeledes rødt, af klæde, og med guldsnore (inventarium)¹¹.

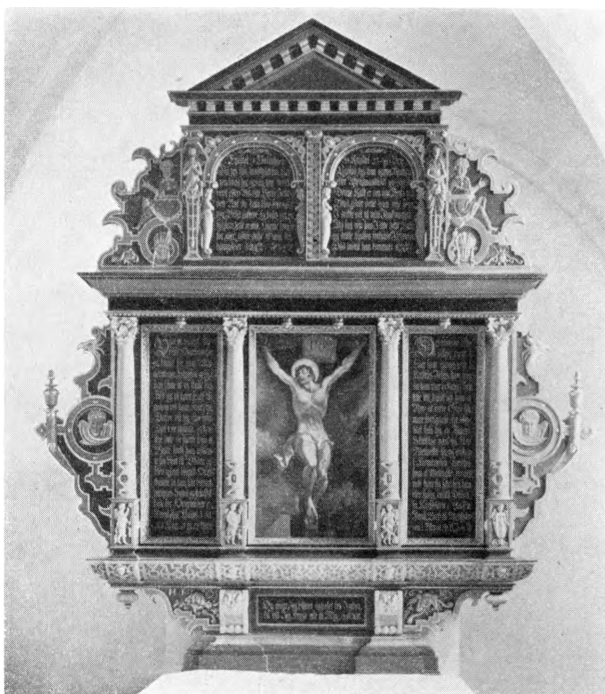
Altertavle (fig. 9—11) i renæssance, med reliefskåret årstal 1610 og snedkersignatur H I, formodentlig udført i et Ribe-værksted, hvorfra bl.a. stammer den ganske tilsvarende altertavle i Åstrup (Gørding herred). Storstykkets fire korintiske søjler har lave beslagværksprydbælter og postamenter med vingede dyder på forsiden, fra nord: sandheden med bog og stav, pegende mod solen, klogskaben med spejl, passer og vinkel (fig. 10), retfærdigheden med sværd og

Fig. 8. Skodborg. Indre, set mod øst.

E. M. 1952

vægt, og troen med kors og kalk, trædende på en slange (fig. 11). De kartoucheagtige storvinger ender foroven i rovfuglehoveder og har i midten et stort cirkelfelt med englehoved. Postamentet under kvartrund, beslagværksprydet gesimsbjælke, har bøjleagtige fremspring med løvemasker under de inderste søjler, herudover vinger med frugt bundt samt signaturen i nord og årstallet i syd; under de yderste søjler er der små hængeknopper. Storstykkets frise er gennemløbende, gesimsbjælkens udladende led glat, karnisformet. Topstykkets to felter, der deles af en ny pilaster med pengestav, men tidligere sikkert af et krucifiks, har bueslag båret af karyatider, nøgne, med stærk fremhævelse af kønnet, og til siderne en mandlig og kvindelig herme; i de kartouchefligede vinger sidder en kjortelklædt yngling med bog på en volut, der ender i et diademhoved. Gesims og trekantgavl har profileret tandsnit. Tavlen, der er et ukompliceret, noget konservativt arbejde, mere pillent end humørfyldt, gennemgik en restaurering 1928 ved Harald Munk, hvorved flere dele fornyedes, således storvingernes topspir; samtidig fjernedes topfiguren, den opstandne Kristus med sejrspanen, som sikkert har tilhørt et ÆpitaF. Tavlen står nu med helt friske farver, fra 1928; iorstykkets midtfelt er der et maleri, Kristus på korset, af Stephan Viggo Petersen (sign.), i de andre bibelsprog med hvid kur-

E. M. 1952

Fig. 9. Skodborg. Altertavle af mester HI 1610 (p. 734).

siv. Storstykket var tidligere dækket af et olietryk i guldkarton af Leonardo da Vincis nadver, købt i Berlin 1885²; dette glansbillede havde afløst tre tarvelige malerier af Kristus på korset mellem Maria og Johannes, i storfeltet, og de to røvere i sidefelterne¹¹.

Altersølv. Kalk (fig. 12), skænket 1715, med rund fod på tilsvarende fodplade, rundt skaft, flad knop midtdelt af profilstav og stort, lidt udsvajende bæger. På foden et støbt, pånittet krucifiks, på bægeret to hjelmede våben, fiskeblæragtige skjolde, hans med en mod venstre springende hjort, hendes med oliegrenbærende due; som hjelmtegn har det mandlige våben tre blomster, det kvindelige een; foroven initialerne: NO FM IT, forneden: 1715. Højde 18 cm. På foden mestermærke PKV i symmetrisk skjold for Povl Ottesen Kiærulff, Ringkøbing (Røje 2496). *Disk* med graveret cirkelkors og samme mestermærke. Vinkande 1922. En *kande* af plet, fra 1879, ude af brug, er tysk fabriksarbejde, ligesom *oblatæsk*².

Sygekalk med tilbehør 1938. *To ældre sygekalk* findes, dels et tarveligt sæt af plet, dels en smuk og enkel sølvkalk, 16,7 cm høj, svarende til sygekalkene i Halk (p. 464) og Hygum (p. 755) og med samme mestermærke: Thomas Larsen, Haderslev (Bøje 1597); den ligger i et læderetui fra 1816 (rgsk.), der viser aftryk efter en vinflaske til indsættelse i bægeret samt plads for disk og

E. M. 1952

E. M. 1952

Fig. 10—11. Skodborg. Relieffer i altertavlens søjlepostamenter (p. 734).

oblatæske under foden; men disse to dele eksisterer nu ikke mere. Et lille $\dagger$ sygesæt af tin i et gammelt læderfederal omtales i inventariet 1776¹¹.

Alterstager (fig. 13), gotiske, af vanlig form med skarpe ringe om det koniske skaft og hvilende på tre dyrefødder. Højde 41,5 cm. To $\dagger$ alterstager af træ, nævnt 1776¹¹, af gotisk, lidt klumpet form, med cylinderskaft, midtled og stærkt profileret fod- og lyseskål, fandtes ifølge et ældre fotografi i NM endnu 1923. 1803 stod fire $\dagger$ trælysearme« på alteret⁷.

Til en ny $\dagger$ messehagel anskaffedes 1652 16 alen possementmagerarbejde og 8 alen »Leibfarb Sarduch« til underfoer (rgsk.).

Alterskranke, rektangulær med rundede hjørner, hvilende på støbejerns »træer«. 1769 sattes der et nyt $\dagger$ gitter for alteret; det maledes 1771 (rgsk.). 1847 ønskede kirken en ny, halvrund skranke af mahogni, der skulde leveres af S. L. Suchland⁷.

E. M. 1952

Fig. 12. Skodborg. Alterkalk, skænket 1715
(p. 736).

indtil midiehøjde med kummen, til dels frie fra det med høje, smalle arkader smykkede skaft, og fødderne, der vender tærne hver sin vej, i eet med foden, der er komponeret af to rundstave. Den lave »plint« har en til kummen svarende bølgeranke mellem tofstave og på hjørnerne grove menneskehoveder. Højde 91 cm (Mackeprang: Døbefonte p. 347f.).

Moderne *dåbsfad* og *-kande* af messing. Også 1776 havde fonten et †messingfad samt et trælag (inventarium).

Prædikestol, anbragt i nord, fra sidste hovedrestauration, af karnaptype, tegnet af arkitekt Hardie Fischer, med relieffer af billedskærer Walter Nielsen, Haderslev; himmel omtrent som i Grarup (p. 446). Den murede fod har hentet sine forbilleder i Winstrups arkitekturdetailler. Den tidligst omtalte †*prædikestol* købtes 1600 (rgsk.); 1847 gav tømmermester S. L. Suchland overslag over en ny prædikestol⁷, antagelig den enkle stol, der stod færdig efter restaureringen 1858¹³.

Stoleværk, fra restaureringen 1949 og tegnet af V. Hardie Fischer, med påskruede, kvadratiske plader, der bærer relieffer fra begge testamenter, udført af billedskærer Walter Nielsen. — 1656 arbejdede to Haderslev-snedkere i 5 uger i

†*Krucifiks* omtales i inventariet 1776, af træ¹¹. På loftet ligger et sølv-bronzeret *støbejernskrucifiks*, 55 cm højt, købt i Berlin 1879².

Døbefont (fig. 14), romansk, af granit, ejendommelig, men stærkt forvansket ved ophugning 1922, hvilket tydeligt fremgår af en ældre afbildning hos Sauermann¹². Fonten består af to sten, men ikke som vanligt fordelt på kumme og fod, idet hele den egentlige font med kumme, skaft og fod er hugget i eet, mens et lavt, kvadratisk og let afrundet fodstykke er hugget for sig. Kummen, 70 cm i tv., med lodrette sider, der prydes af bølgeranke med treblade over lav arkaderække (som f.eks. i Munkbrarup, Sydslesvig), omgives af tre skikkelser i næsten ankellange kjorteler; de holder hinanden i hånden og ligesom danser omkring fonten, idet de ser sig tilbage; de er hugget i eet med den egentlige font,

kirken på nye $\dagger$ stole af eg og fyr (rgsk.); 1847 skulde S. L. Suchland levere 60 nye stole, til dels med bevægeligt ryglæn⁷.

Orgel, 1913, leveret af Marcussen og søn, Åbenrå, med 15 stemmer, to manualer og pedal. Kirkens første $\dagger$ orgel var udført af orgelbygger Ohrt 1834⁸.

Klingpung eller *-bøsse* 1820, af messing, oval, med pengetragt og klokke, på langt, drejet skaft. Ude af brug. Allerede 1654 omtales en ny $\dagger$ klingpung (rgsk.).

Fire ens *præsterækketavler* med brudt, svungen gavl hvilende på kannelerede pilastre med fantasikapitæler og afbrudte rundstave i kannelurerne.

Lysekroner 1946, udført af Knud Eiby, Odense.

Klokke 1858, omstøbt hos Gamst og Lunds efterfølger af den tidligere klokke, der atter var omstøbt 1717 af Johannes Asmussen i Husum af en $\dagger$ klokke fra 1636 (rgsk.). Ophængt i den vestlige tagrytter.

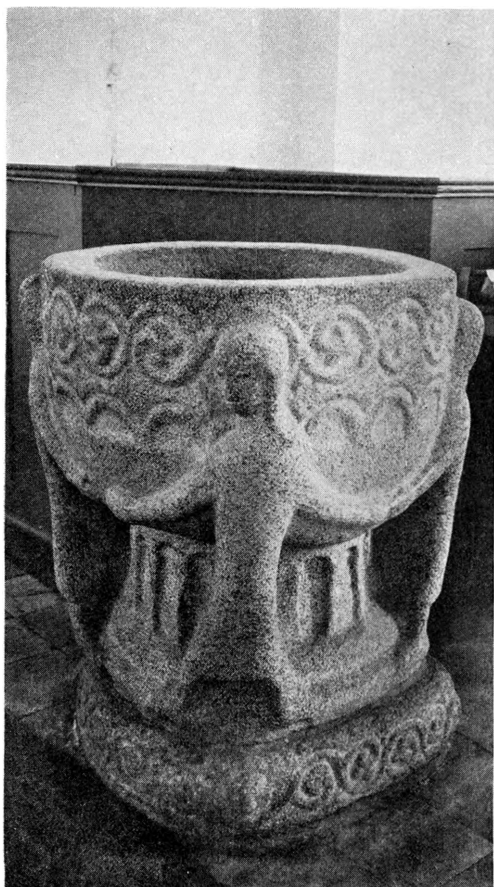

E. M. 1952

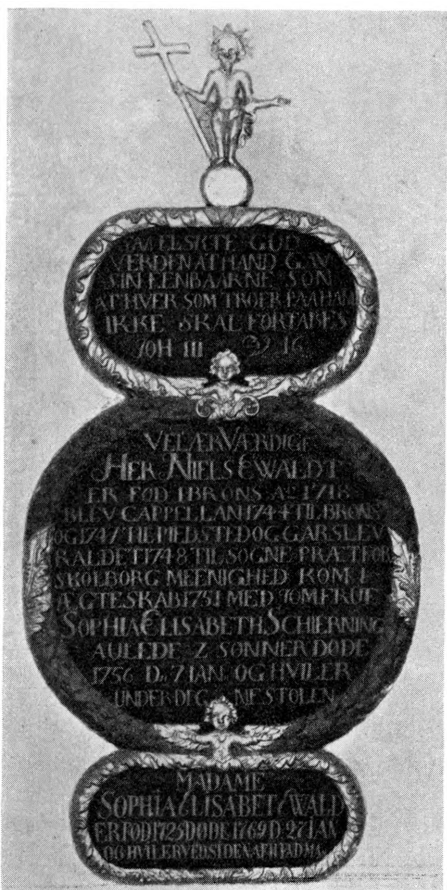
Fig. 13. Skodborg. Alterstage (p. 737).

GRAVMINDER

Epitaf (fig. 15), o. 1756. Niels Ewaldt, født i Brøns 1718, kapellan 1744 til Brøns, 1747 til Piedsted og Garslev, kaldet 1748 til sognepræst for Skolborg (!), gift 1751 med jomfru Sophia Elisabeth Schierning, avlede to sønner; død 7. jan. 1756 »og hviler under degnestolen«. — Madame Sophia Elisabet Ewald, født 1725, død <27. jan. 1769>, hviler ved siden af manden. Indmuret vægtavle af kalksten af en i landsdelen almindelig type, bestående af tre felter med bladramme, det største og midterste cirkulært, de andre flade ovaler; de to nederste kronet af engel, det øverste af Kristus stående på verdenskuglen. I midtfeltet sognepræstens gravskrift med reliefversaler, i det øverste Joh. 3,16: Saa elskte Gud Verden etc., ligeledes med reliefversaler, i det nederste hustruens gravskrift med malede versaler. Naivt arbejde, ganske svarende til Ancher Svenstrups epitaf fra o. 1754 i Hygum (p. 760). Hvidgule bogstaver på sort baggrund, den midterste bladramme er (til dels) grønmalet, hele det øvrige sølvbronzeret. På korets nordvæg.

P. N. 1923

Fig. 14. Skodborg. Døbefont
(p. 738).

E. M. 1952

Fig. 15. Skodborg. Epitaf over Niels Ewald,
død 1756 (p. 739).

Kirkegårdsmonument, af granit, for faldne i verdenskrigen 1914—18, efter tegning af Hansen-Jacobsen.

KILDER OG HENVISNINGER

LA. Åbenrå. Haderslev provstearkiv: kirkeregnskabsbøger for Skodborg 1564—1847 (rgsk.). — Sager ang. de enkelte sogne. Skodborg 1664—1920. — Haderslev provstis fælles kirkekaske: regnskaber med bilag. Skodborg 1800—47. — Skodborg præstearkiv: udtaget af Bd. 2 1715—1884. Diverse korrespondancesager m.m.; sager ang. kirkebygningen og dens inventar 1765—1872. — Haderslev amtsvisitatorialsager, slesvigske registrering nr. 43. Skodborg kirke 1765—1834. — Se i øvrigt arkivalier for Haderslev provsti i almindelighed p. 28. — Kirkeforstanderskabets protokol 1896 ff. (ved embedet). — Kirkeklokkecirculære af 1918 (NM). — Museumsindberetninger af Niels Termansen 1926 (forundersøgelse af altertavle) og Harald Munk 1928 (istandsættelse af altertavle, epitaf og præstetavler). — Undersøgelse ved Elna Møller og Erik Moltke 1952.

Haupt I, 374 f. — K. M. Hermansen: Skodborg Sogn i Frøs Herred. Haderslev 1947, p. 155—173.

¹ Quellensammlung VI, 262 og 281. ² Fælles kirkekasse: rgsk. med bilag 1870—1924. ³ Generalsuperintendentens arkiv, visitatsberetninger etc. 1796—1883. ⁴ Fælles kirkekasse: sager vedr. ombyggn. etc. 1800—96. ⁵ Haupt (I, 374) skriver, at koret var af tuf, men det benægtes af Helms, der har undersøgt forholdene på stedet og bl.a. ladet affaldsmaterialet fra koret grave frem (sml. Jacob Helms: Danske Tufstens-Kirker. I, 1894, p. 87, note 4). ⁶ Da portalen bragtes tilbage på sin plads, iagttog muremesteren umiddelbart uden for åbningen en stor hoben granitaffald, som efter hans mening kun kunde stamme fra portalens tilhugning. ⁷ Fælles kirkekasse: rgsk. med bilag 1800—47. ⁸ Skodborg præstearkiv: sager ang. kirkebygn. etc. 1765—1872. ⁹ Amtsvisitatorial-sager: diverse udtagne sager etc. ¹⁰ Trap: Slesvig p. 66; sml. Fælles kirkekasse: rgsk. 1833—71. ¹¹ Provstearkiv: sager ang. de enkelte sogne etc. 1664—1920. ¹² E. Sauer-mann: Die mittelalterlichen Taufsteine der Provinz Schleswig-Holstein, Lübeck 1904, p. 57; sml. fig. 48, der viser den oliemalede font før ophugningen. ¹³ K. M. Hermansen: Skodborg Sogn, p. 159.

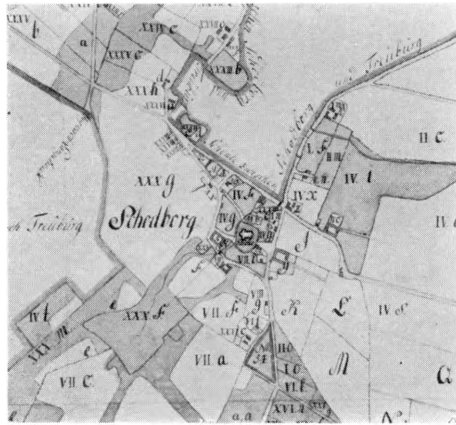

Fig. 16. Skodborg 1791.